

Libri Bæca Hol-
legii Debrecinensis,
dono in cæca datus
a Clarissimo ac Do-
ctissimo Domino Au-
ctore Beniam. Szony;
Ecclæ H. M. Vaisárhelyien-
sis Pastore Præclarissimo. Vi-
quem catalogo inseruit
A. D. C. M. D. C. C. LXXIV
Kal. Martii

Valentinus Levai
fr. & Bæca? O. B. J.

H. 1417

IMÁDSÁGOK
IMÁDSÁGA,

avagy

A' leg-szeb', leg-szenteb', leg-tökél-
leteseb', és minden lelki, testi szüksége-
inket, rövid summában leg-bővebben
bé-foglaló, minden napi

ÚRI IMÁDSÁG,

Mellyet

A' Könyörgésben gyengébbek ked-
vekért Idvezítónk rzéllja szerént

Ki -szélesített,

A' lelki életnek természetéhez szabott,
és az Hétnek napjainak számjok szerént, reg-
geli és estvéli énekekre, vagy imádságokra

fel -osztott,

SZÖNYI BÉNIAMIN,

Hód Mező Vásárhelyi Réformáta Ekklesiának
lelki Tanítója.

POSONYBAN,

PATZKO AGOSTON FERENCZ által 1773.

DEBRECENI KÖNYVTÁR

KÖNYVTÁRA

Tertullianus Lib. de Orat. Dom.
Lib. 9.

Quantum substringitur verbis, tantum diffunditur sensibus, ut revera in Oratione hac brevium totius Evangelii comprehendatur. DEUS solus docere potuit taliter se velle orari. Az az.

Az Úri Imádság mennél rövideb' a' beszédben, annál bővebb az értelemben, úgy hogy bizonyára ebben az Evangéliomnak rövid summája benne légyen. Csak maga az ISTE N taníthatott meg minket arra, hogy így akar általunk imádatnia.

S. Cyprianus in Explic. Orat. Dom.

Amica & familiaris oratio est, DEUM de suo rogare, ad aures eius ascendere Christi orationem. Agnoscat Pater Filii sui verba, cum preces facimus. &c.

Kedves és bizodalmas Imádság, az Atyát az ő Fiától tanult imádsággal imádni, és, Istentől minden jót Isten szavaival kérni. Szereti az Atya a' könyörgők szívéből, szájából, az ő Fiának szavait hallani.

KEGYES ÓLVASÓ!

Ma kérde, miért adok ez énekeknek imádság titulust, azt felelem: mert énekelni és imádkozni annyiban mind egy, hogy az éneklésben nem a' pusztá hang, hanem a' szívbeli figyelmetes buzgóság kedves ISTEN előtt, és így a' tetszik Istennek az éneken, a' mi imádság abban, ama' régi szép vers szerént:

Non vox, sed votum, non musica chordula;
sed cor,

Non clamor, sed amor psallit in aure DEI.

Lebet, és szükséges-is, mikor a' tsendesség, rövid idő, erőtelenység 's több a' félék kívánják, az énekekkel, hang és nótá nélkül imádkozni, mint Idvezítőnk is tselekedett, keserves kínjai között éneklő hang nélkül imádkozván ama' Sóltári beszédekkel: Atyám a' te kezeidben tészem -le az én lelkemet. Sólt. 31, 6. Luk. 23, 46. Maga Szent Dávid-is sok Énekeit Tépilláknak, az az Imádságoknak nevezte, és nem énekei hangjának; hanem azokban foglalt könyörgéseinek kérte meg-balgattatását sok Sóltárjaiban.

Ide való az -is, hogy a' meg-szaggatott
rendü Imádságok minéműek az énekek,
fokkal inkább segítik a' figyelmetességet,
mint az össze írott vakásban lévők. Il-
lyen külön külön rendűek b: e: T. Neu-
mán buzgó és fontos értelmű könyörgései,
mellyeket minap Déák nyelven ki-adott.
T. T. Mofsózi Inst. Mih. Uram sok
kegyes Lelkeknek hasznára. Az-is bizo-
nyos, hogy az illy rövid rendü versetské-
ben foglaltt fohászokodások, jobban meg-
ragadnak elméjekben az együgyűeknek,
minéműeknek kívánok én használni e' kis
kelki ajándékkal, kivált e' mi Vásárbelyi
Reformáta Ekklésiánkban. Élbetsz azért
K. O. e' rövid fohászokodásokkal bárony
képen-is, tudniillik, könyörögvén ezek-
kel, vagy szemmet olvasás után szived-
ben száj nélkül; vagy kegyes szível és
szájjal hangos nóta nélkül; vagy éneklés-
sel, melly magában semmit nem ér ama-
kettő nélkül: Vagy hogy a' dolgot Szent
Jakab Apostollal igazítam-el: Jak. 5, 13.
Szenved-e valaki ti köztetek? imádkoz-
zék: Öröme vagyon-e valakinek? ének-
léssel ditsérje az Istent.

Valamint pedig Idvezítőnk kevés
beszédekben adta elő a' kérendő jókat;
ugy ez imádságok-is mellyek azon Uri
Imádságnak bővebb ki-fejtéséből készít-
tet-

ettek, nem sokak; de azért minden ké-
rések és könyörgések benne vagynak
summa szerént. Efez. 6, 18. A' könyv
azonban kitsiny, mellyet a' leg-szegényeb-
is meg-szereshet, és mint egy kis együ,
gyü Vade mecumot magával hordozhat,
belöle akár melly helyen 1. Tim. 2, 8. an-
nál bizodalmasabban imádkozhat, men-
nél bizonyosabb, hogy az Atya Isten az ő
Fiától dictáltatott imádságot, mellyet ez,
amannak kebeléből hozot. J. n. 1, 18. meg-
halgatja, tsak hogy Szent Lélek által
szereztetett Hitből, ez által meg-tisz-
tultt szívből, és igaz buzgóságból, lélek-
ben és igazságban tétéssék; mert illyen
imádókat keres az Atya Jan. 4, 24. és a'
ki ő Szent Felségét eképen tisztelni el-
múlatja, jövendőben, lélkének nagy ká-
rával, ezt veti szemére ez az Atya:
Malak. 1, 6. Ha én Atya vagyok, hol
vagyon az én tiszteletem? A' Fiu-is
pedig, ki ez Uri Imádságot az ő félel-
mére szájunkban adta ezt kiáltja: Há
én Ur vagyok, hol az én félelmem?
ezt mondja (mondom) a' Seregeknek
Ura. Azért pedig hogy a' Hét napjai-
nak száma és rendi szerént vagynak fel-
osztva ez imádságok; szintúgy lehet
az egyik napit más napokon-is mondani;
főképen Vasárnap és Innep napokon reá

ér a' kegyes lélek mindenikkel fobázkod-
vi. Utánna tettem ez Imádságoknak
az Hétnek minden napjaira rendeltetett
reggeli és estvéli kegyes elmélkedéseket,
mind világossan, hogy a' leg-együgyü-
bek-is meg-érthessék; mind kevés számban
és rövideden, hogy azoknak el-olva-
sására naponként únalom nélkül reá ér-
bessenek. És én ezt-is főképen az együ-
gyűiek és szegények kedvéért tselekedtem,
kik a' kegyességről írott nagyobb' és drá-
gáb' könyveket meg-nem szerezhetik;
reménységem lévén a' felől, hogy az Úr
Imádságból vett minden napi buzgó kö-
nyörgésekből, és az azokhoz ragasztott
kegyesség' summás reguláiból a' Keresz-
tyéni életnek természetét, 's abból szár-
mazó sarkalatos kötelességeiket jó for-
mán meg-tanúlhatják, és lelkeik' idves-
ségére gyakorolhatják.

Ved' jó néven azért K. O. e' kis-
ded munkátskát, és nevezetesen te-is,
Lelki pásztorságom alatt lévő nyájam,
H. M. Vásárhelyi Rf. Sz. Ekklesia, ki-
egyik közelebbi tselom vagy e' lelki me-
zón való legeltetésben: hogy Isten ke-
gyelme által ezek szerént intézvén életün-
ket, jövődöben bizodalommal várhassuk
a' Pásztorok Fejedelmének meg-jelené-
sét. Amen!

Az

Az Úri Imádságnak külön kü- lön Szakaszaira való Énekek, az Hét' Napjainak Száma szerént.

Mát. 6, 9. Ti azért így imádkozzatok.

Vasárnap Reggeli Ének.

Mi Atyánk.

Nót. Sölt. 63. Isten, te vagy én Istenem.

Tsak Istenben ditsekedem,
Mondhatatlan örvendezéssel: Pét. 1, 8.
Ezt, ez UR napján tselekedem
Buzgóságos énekléssel;
Mert engem fiává fogadott,
'S Atyám lett mint meg-térőnek
És Szent Fiában hívőnek,
Oh melly nagy tisztességet adott! Ján. 1, 12
2. Nem tsak; hanem méltóságot;
Mert az Istent tartom Atyámnak,
Ó-is engemet tart fiának;
Bírok azért szabadságot,

A 4

Hogy

Hogy Szent székéhez járulhassak
Alázatos könyörgéssel;
Es hogy bátor zörgetéssel,
Háza' ajtajához nyulhassak.

3. Nagy 'e mennyei Atyában
Az irgalom és Kegyelmeiség,
Mellyhez képest, tsak kegyetlenség
A földi édes anyában
A szereter Ő magzatjához. *Esa. 49, 15.*
Oh lelkem! légy bizodalmas,
'E végetlenül irgalmas
Es Kegyelmes édes Atyához.

4. Azt ugyan vallom szívefesen,
Hogy egy tékozló fiú vagyok:
Az liténnél van fok és nagy ok
Hogy engem' tőle el - vessen;
Mert áldásit el - vesztegettem,
Es vissza éltem azokkal,
'S A' bűnökkel mint dísznókkal *Luk. 15.*
Egy moslékból fok izben ettem.

5. Az ártatlanság ruhája
Köborltomban rólam le - kopott;
'S Minden Kintser tőlem el - lopott
A' test ördög' világ nyája.

Oh melly fok, és rút lelkem rongya!
Meg - szükült lelki Kenyerem:
Fel - emelvén két tenyerem'
Bűnös szívem, s' szájam ezt mondja:

6. El.

6. El - megyek és vizfza térek
El - hagyott Atyámnak Házához:
Remélvén hogy fogad magához,
Es tőle Kegyelmet kérek.

Oh Atyám! lásd - meg mivé lettem;
Nintsen semmi igazságom,
Oh Jépus én egy váltságom!
Én testem! tfontom! szólj mellettem. *Job*

7. Teríts asztalt éh lelkemnek (*33, 23*)
Szenteid' gyülekezetében,
Adj részt Szent Véred' érdemében.
Szólj békefséget szívemnek.

Tudom óh édes Atyámfia, (*15, 28.*)
Nints irigység hozzám benned; *Luk.*
Istenem a' te Istened. *Ján. 20, 17*
Oh Atyának egy szülött Fia!

8. Es mint szennyeseből testemet,
Mára jutván le - vetkeztettem,
S' Tiszta fejer ruhát rám vettem:
Azonképen én lelkemet

Oh Atyám! fed' - bé köntösöddel,
Ama' szép fejer ruhával
A' Jépus igazságával,
Es undokságát ezzel fed' - el.

9. Szent lelkeddel mint gyűrűvel *Luk.*
Foglalj - el te magad' számára; (*15, 22.*)
Es a' tellyes váltság' napjára,
Engem ezzel petsérelj - el: *Éfés. 3, 39.*

A 5

Hogy

Hogy így esvén *Atyam'* kedvében,
Nyugott lélekkel lehessek,
Esvigán énekelhessek *Luk. 15, 25.*
Ma, és éltem' minden rendében.

Vasárnap Estvéli Ének.

Ki vagy a' mennyekben.

Nót. Solt. 62. *Az én lelkem szép tsendessen.*

A' *Mi Atyánk mennyben lakik:*
Istent tisztelünk valakik,
Az égre emeljük szíveket: *Sir. 3, 41.*
Jésus az igazság' szája, *Mát. 6, 9.*

És Szent Pál az ő szolgája,
Erre serkent minden híveket. *1. Tim. 2, 8.*

2. Az Hitnek ez a' munkája,
Hogy mint lélek szárnyatskája
A' fenn valókra visel gondot:
Eredete mennyből vagyón;
Vízont' csak oda vágy nagyon,
És 'e földiekről le-mondott.

3. E' világ csak egy vendég ház,
A földi jók tündéres váz:
Az Hit nem kapja tellyességgel;
Testnek van közü ezekhez;

De

De nem fér hívó lélekhez,
Hogy éljen földi eleséggel.

4. Én keresztyeni életem,
'S Leg-kegyeseb' vifeletem
A' mennyei Szent tárfalkodás:
Itt 'sellér, ott polgár vagyok,
Ott az Isten, oda vágyok,
Itt élnem csak egy állapotás.

5. Az Izráel közt régenten,
Mihelyt szükség volt: az Isten
Le-szállott a szentek szentében,
Melly akkoron arról volt jel,
Hogy Isten' Fia jöne-el,
E' földre emberi testében.

6. De már a' mennyekbe fel-ment,
Szent Attya mellé meg-jelent,
A' meg-talált tellyes, váltsággal:
Ott vezízi minden Kérésim',
Kérésimmal ott kereselem;
Ő áldott-meg 'e szabadsággal.

7. Ott fenn' van már a' Sion Vár; *Sid.*
Lelkem onnét vett, s' onnét vár (21, 22.
Tökélletes ajándékokar,
A' világofság' Attyától, *Jak. 1, 17.*
Nem mástól; hanem magától;
És minden jó adományokat.

8. Ma-is onnét lón tartásom,
Lelki 's testi táplálásom:

A 6

Az

Az Úr alá nézvén az égből
 Ki-nyujtá keze erejét,
 S' Királyi kegyes veszfzejét,
 A mennyei Királyi Székből.

9. Minden fű szála s' élő fák,
 Ember, kis s' nagy állatorskák,
 Hegyek, fel-nyultt épületekkel,
 Voníznak-fel emelkedésre,
 Mennyei elmélkedésre,
 Felfelé való növényekkel.

10. Oh mennynek ditsó Királyja!
 Paradítsom' élet-fája!
 Fel-magasztaltatott Istenem: 'Sólt. 104.
 Ha *mennyben* laksz Személyeddel:
 Lelked, kegyelmed s' igéddel
 Éljen bennem, míg hozzád kell mennem.

Hétfő Reggeli Ének.

Meg-Szenteltetés a' te neved.

Nót. *Ditsérlek téged' Úr Isten.* 'Sólt. 9.

Az Urnak tiszta szentsége,
 Szivem' nagy-gyönyörúsége:
 Ez minden Nap lelkemben ötlök,
 Ezer napnál jobban tündöklök.

2. Ez

2. Ez Istenben a' tisztaság,
 És ama' nagy Világosság,
 Mellynek ditsó ründöklésére,
 Angyal-is fedélt von szemére. *Ésa. 6.*

3. Én Istennek 'e szentségét,
 Mint rökéletes szépségét,
 Szívefesen imádom s' tisztetem,
 Ezt révén, *Szent nevét szenteltem.*

4. *Szenteltem* Uram nevedet,
 Szentnek vallván Felségedet,
 És tiszta szentséged' példáját,
 Tartom mint éltem' réguláját.

5. Alázatos kegyességgel,
 Félelemmel, tisztettséggel,
 Te *Szent nevedet* emlegetem; *Ésa. 8, 13.*
 Mások előtt-is azt hirdetem. *Sid. 2. 11. 12.*

6. Uram, *nevedet szenteltem;*
 Mert Szent igédet tisztetem,
 Melly esmérterő neved néked,
 Igen fénylik benne Szentséged. *Ján. 17, 17*

7. A' menny, föld s' minden teremés,
 Az Urról név és jelentés;
 Tellyes neve ditsóságával
 A' föld, egész kerektségével. 'Sólt. 8.

8. Szükség hát 'e nevet félnem,
 És 'e földön szentül élnem: 'Sid. 12, 14.
 Oh Szent Isten éltem' vezére!
 Segéts *neved' Szentelésére.*

A 7

9. Uram

9. Uram segíts hogy szívemmel,
Minden Szómmal és rétemmel,
Te Szent *nevedet szentelhessem,*
'S Most és örökké dítserhessem,
10. Im hét főt kezdek nevedben,
Engedd tolnöm félelmedben;
'S Adjad hogy ez hétnek sengéje,
Ez egész hétet meg - szentelje.

Hétfő Estvéli Ének.

Jöjjön-el a' te Országod.

Nót. *Orvendj egész föld az Istennek. 'Sólt. 66.*

Óh melly nagy Király az *Mi Atyánk,*
Mennyen földön van *országá;*
Söt Törvény-adónk-is és Bíránk, *Esa. 33,*
Végphetetlen Urasága: (22.

Minden bóldog lelkek 's Angyalok,
Tfelédi Szent Felségének, *Éfés. 3, 15.*
Mind földön 's mind föld alatt valók,
Térdet hajtnak szent nevének.

2. *Országának* fundamentomát
Világ előtt meg - vetette,
Midón arról Testamentomát
Ó Szent Fiának meg - tette: *Luk. 22, 29.*
Meg-

Meg - írta az életnek könyvét,
És abban faját kezével
Országá' fiainak nevére; *Fil. 4, 3. Jel. 21, 27.*
S' Meg - persétlé gyűrűjével. 2. *Tim. 2, 19.*

3. Ez *Országának* földi formája
Vólt az O testamentomban;
De ennek mennyből jött királyja,
Mennyei formát tón abban.

Az hívek *mennyei* polgárok, *Fil. 3, 20.*
Mennyeiek a' törvények;
A' segítő eszközök, és jók
Mennyben vezérlő öfvények. *Éfés. 1, 3.*

4. Áldott légy Uram! hogy el - *bívtál*
Minket - is Szent *Országodra;*
És hogy minket meg - *igazítal,*
És meg - *szentelél* számodra;

Szent *Országodnak* javaiban
Már minket - is részeltettél,
Öröm' békeiség 's igazságban;
S' A' *fiúságra* fel - vertél.

5. *Országod'* Királyi székéhez,
Van hát szabad járulásunk;
Kegyelmed ki - nyúltn Veszfejehez,
Meg - engedve van nyúlásunk:

Óh mennyei Atyánk 's Királyunk!
Adjad hogy irgalmat végyünk,
És nálad Kegyelmet találjunk,
S' Jó bizodalommal légyünk. *Sid. 4, 16.*

6. Szent

6. Szent *Országodnak* törvényére.

Segéts hogy vonjuk éltünket,
Igaltságod' keresésére, *Mat. 6, 33.*

Ez *Országban* hajts bennünket,
Nevelj az igaz meg-térésben:

Tégyed munkásá hitünket,

Minden jó tselekedetekben,

S' Vigyed elébb szentségünket.

7. Terjefszed te Szent *Országodat*,

Mi kívülünk - is másokban;

Hallásd Évangyéliomodat,

Széllyel 'e széles világban.

Országod' szaporodására

Mi Atyánk fordítsd erődet,

Pokol kapui rontására

Rántsd elől 's vedd vas vefz szódet. *Sólt. 2.*

8. Adj itt e' földön győzedelmet

Vitézkedő *Országodnak*,

Adj ennek fegető védelmet,

Hogy a' test' ördög', 's Világnak

Mind vérig 's végig ellent álljon;

És itt meg-futván pályáját,

A mennyben véled országoljon,

S' Mondjon örök Alléluját.

Ked'

Ked' Reggeli Ének.

Légyen - meg a' te akaratod.

Nót. *Mint a' Szép bíves patakra. 'Sólt. 42.*

Az Istennek akaratja,

Régulája éltemnek;

Akard óh lelkeknek Atya, *Mát. 8.*

'S Gyógyúlta lész lelkemnek;

Mert vagyok lelki beteg;

Szívem fok ízben retteg;

Mert akartom van a' jóra;

De ritkán vízsem valóra.

2. Uram! a' te akaratod

Én meg - szenteltemem; *1. Thes. 4, 3.*

Kívánja parantsolatod

Jobbá jobbá levésem:

Te tselekedjed Uram

Hogy a' jót mind akarjam;

Mind hogy azt el-is végezzem, *Fil. 2, 13.*

'S Te ellened ne vétkezzem.

3. A' te akaratod légyen

Egyebekben - is, bennem,

Ez hajtsón - és réá végyen

Minden jóra Istenem!

Akaratod' tudása

Lelkemnek akarása

Uram

Uram tseleked' hogy légyen,
S' Erról bőv értelmet végyen.

4. De mivel tudása ennek,
Meg - tselekedés nélkül,
Nem hogy tetfzenék Istennek;
Sót tartatik nagy vétkül, *Luk. 12, 47.*
Melly többel büntetterik,
Mint kitől nem tudatik:
Akarod Uram 's másként téfzek,
Tudó s' tévő szolgád léfzek.

5. Te légy azt általam tévő
A' mit *akarasz* hogy tégyek:
Hogy minden ditsófség vévő
T'sak te légy; nem én légyek: *Sólt. 115, 1.*
Mind akarnom, mind tennem
A' jót segíts Istenem! *Fil. 2.*
A' mit *akarasz* mind azokban,
Mind gonofzokban, mind jókban.

6. *Akarod* hogy bővölködjem;
Azt háládáfsal véfzem;
Akarod hogy szükölködjem;
Kezem' szájamra téfzem;
Ha *akarod* éltemet,
Ha *akarod* végemet:
Mindenikre réá állok,
'S *Akaratodnak* szolgállok.

7. Egéfzség' vagy betegségben,
Ha *akarod* hogy légyek;

Gya-

Gyalázat vagy tífzteségben:
Mindenikre rá mégyek;
Öröm vagy szomorúság
Félelem vagy bátorság
Szent *akaratodra* érjen:
Lelkem mindenben ditsérjen. *1. Thes. 5,*
8. Minden eróm 's tetemeim, *(18.*
Szent Felféged' Szolgálják.
Dolgaid' láfsák szemeim,
Föleim szódat hallják.
Szívem téged' ízeréfsen,
Értelmem esmértefsen,
Emlékezetem tzéljai
Felséged' régi dolgai.
9. Kezeim fel - emeléfsel
Tífzteljék Felségedet;
Lábaim járás' menéfsel
Tapodják Szent helyedet. *Esa. 1, 12.*
Minden érzékenységem,
Indúlat' s' rehetségem,
Magát mind néked ajánlja:
AKARATODAT szolgálja.

Ked'

Ked' Estvéli Ének.

Miképen mennyben, azonképen itt e'
földön-is.

Nót. *Mint a szép hives patakra.* Sólt. 42.

Nints 'e földön maradásunk;
Hazánk vagyon a' mennyben,
Sionhoz van járulásunk

'S Felső Jérusálemben 'Sid. 13.

Sok ezer Angyalokhoz,

Bóldogútt Igazakhoz,

Élő Isten Városához,

Uj frigy Közbenjárójához.

2. Kövessük hát indulatját

E' mennyei szenteknek,

Tégyük Atyánk' akaratját

Példájára ezeknek:

Buzgósággal Kézséggel, Rom. 12, 11. Sólt.

Örömmel ferénységgel, Fil. 4, 4. Ésa. 40, 31

Böltfen, 's állhatatossággal, Éfés. 5, 17.

1. Kor. 15, 55.

Szíves egygyes akarattal. Sófón. 3, 9.

3. De mivel mi minden részben

Azt nem vagyunk rehetők

Itt e' földön, mint ők mennyben;

Mert vagyunk nagy bűnösök:

Mi

Mi Atyánk ved' kedvefesen,
Oh kérünk hogy fzívefesen
Itt e' földön-is míg vagyunk,
Akartod' tétéré vágyunk.

4. Akaratodat kedveljük,
Melly tökéletes, szent 's jó: Róm. 12, 2.
De hibátlan nem tehetjük;
Itt e' földön; mert gyarló
Mi romlott természetünk:
Ezért mennyben vágy szívünk,
Hogy ott legyen - meg helye fesen,
Altalunk, 's tökéletesen.

Szereda Reggeli Ének

A' mi minden-napi Kenyerünket add.
meg minékünk ma.

Nót. *Aldjad én Lelkem az Urat.* Sólt. 140.

Világosságoknak Attya!

Aldásoknak Istene!

Vég elménk meg - nem foghatja

Melly nagy kezed' ereje,

Az ember táplálásban,

Sok földi jó adásban.

2. E'

2. E' világ egy nagy vendég ház,
 Isten gazdag gazdája,
 Ebben engem ingyen ruház,
 Testem ingyen táplálja
 'Semlye tzipó kenyérrel, 'Sólt. 147.
 'S Ama' nemes bor-vérrel. 5. Mós. 32, 14.

3. Uram! nem csak adsz eleget
 Te éhes vendégidnek;
 Sőt mindenben felesleget
 Méltatlan tselédidnek,
 Tsak szük kéz ki-nyújtásra,
 'S Éh, szomjú száj tátásra. 'Sólt. 81.

4. Kéred hogy kérjem az áldást,
 Ezt meg-adván viszont kérsz
 Fizetésül hála-adást;
 Más nyereségre nem népsz
 Illy gazdag táplálásért,
 Mindennapi tartásért.

5. Mi Atyánk! táplálásomat
 Ezutánra-is kérem:
 Gondold-meg fiú vóltomat,
 'S Ad-meg az én kenyérem';
 Hiszem - is hogy meg-adod;
 Mert a' férget - is tartod.

6. Nem kérek kenyért fokára;
 Mert bizonytalan éltem;
 Mi Atyánk! ad-meg azt mára,
 És ha tovább hagyysz élnem:

Adj

Adj minden napra valót;
 Nem kérek gazdagságot.

7. Adj kenyér kereső erőt,
 Hogy magaméből éljek;
 Adj tsendes lakást, jó időt,
 Hogy rablótól ne féljek:
 Ezeket mint magamnak,
 Szint úgy kérem másoknak.

8. Adj-meg elégedő szívet
 Azzal a' mit adtál 's adsz;
 Azért - is háládó lelket
 A' mit el - vészsz 's a' mit hagyysz.
 Mind szükség' mind bővségben,
 Te légy fő jóm mindenben.

Szereda Estvéli Ének.

Más, Azonról. Hála adás az Isten'
 földi áldásaiért.

Nóta: Adjunk hálát az Urnak; mert érdemli.

Áldott Isten életem' meg-tartója,
 Minden jó áldások' gazdag adója!

2. Tisztelem Felséged' hála adással,
 Áldásidért magasztallak áldással.

3. Téged

3. Téged áldlak tőled vett kenyere-
ért,

'S Tőled nyertt kenyér kereső erőmért.

4. Ditsérlek hogy egészséget-is adtál,
Kinn és benn létemben kézen tartottál.

5. Te jó adományod én öltözerem,
És hogy az által meg-melegedhetem.

Hagg. 16.

6. Te adod, hogy békeféségben lak-
hafsam,

'S Kinek mivel tartozom meg-adhafsam.

7. Adod hogy *Kenyerem* jó ezűn eszen,
'S Hogy kosárom ne maradjon üresen.

5. Mós. 28.

8. Azt-is Szent Felséged' adása mivel,
Hogy egyem és igyam örvendő Szível.

Préd. 5, 18. 20.

9. Azt-is tsak Te Szent Felséged ad-
hatja,
Hogy engem támaszszon a' Kenyér
bottja.

10. Adván tápláló erőt *Kenyeremnek*,
Ahoz adott erejével ígédnek. *5. Mós. 8, 3.*

11. Te adj bővféggben háládatofságot,
Es a' szükségben alázatofságot.

12. Adj a' fokkal mértékletesen élni;
És ha kevés van, azt-is meg-kémélni.

13. Te

13. Te add jövőndőre-is reménségem',

Róm: 15, 13.

És minden terhem's' gondom' reád ve-
tem. *1. Pét: 5, 7.*

14. Adjad, hogy mind ezért Szent ne-
ved' áldjam,

Minden eröm' fzereretedre adjam.

Tsötörtök Reggeli Ének.

És botsásd-meg a' mi büneinket.

Nót. Oh melly boldog az olly ember éltében. 'Sólt. 32,
vagy 45, vagy 144, vagy 8.

Mi Atyánk! ki vagy irgalmas, kegyelmes,
Hofszú tűró, 's haragra késedelmes,
Bünös vóltokat bánókat szánó,
'S Atyai szível ó vélek bánó!

Oh Atyám, szánj-meg engem-is ke-
gyessen;

Mert bánom fok *bünömet* keservefésen.
Adós vagyok; de nem fizethetek;

Mát. 18, 24. 25.

Kérésnél egyebet nem tehetek.

2. Híven meg-vallom néked fok

bünömet
Oh melly sokszor *nem szentelém nevedet,*

B

Tar-

Tartóztatám *Országod'* el-jötét,
Ellenzém *akaratom'* meg-létét; (ket;
Nem követtem a' mennyben azt tévő-
Hanem itt a' földön, azt meg-vetőket,
Áldásiddal fokszor vizsza éltem,
Máfok' *bűneken-is* részestültem.

3. *Bűnös* vagyok Adám'Éva' vétkével,
Bűnös szüléimnek *bűnös* vérével,
A' míg még haragnak fia voltam,
A *bűnökben* már élvén meg-hóltam:

Azután-is, hogy frigyedben bé-vettél,
Jésus vére 's Lelkével meg-hintettél:
Minden nap fokban meg-estem 's esem,
Jó rétem fok bűn nélkül van egy sem.

4. Mit tégyek, óh emberek' órizóje!
Mert te vagy a' bűnnek meg-büntetője:
Es mint magad' meg-nem tagadhatod;
'A bünt büntetetlen nem hagyhatod;
Ha pedig velem érdemem szerént bánfz;
Ha minden gonofzságot szememre
hányfz;

Jaj nékem, mert kétségben kell esnem!
Lelkestől 's testestől el-kell vesznem.

5. Ennek tsak előre-is gondolása,
Lelkemnek rettentő háborodása; *Sólt. 6.*
Mert haragod' fel-készültt hadai,
'S Igafságnak tüzes nyilai *Jób. 6, 4.*

Együtt

Együtt fogván a' törvénynek átkával,
Es lelki esméretem' fok vádjával,
Es rettentésivel a' Sátánnak:
Mint pokolra valóval, úgy bánnak.

6. Mivel sem ezeket nem hordozha-
tom; *'Sólt. 32, 4.*
Sem fok adófságom' meg-nem adhatom:
Ezért sírok 's ordítok szívemben;
Nintsen épség restemben, lelkemben:

'Sólt. 38.
Nints semmi jóm, melly Istennek kel-
lessen;
Nints Angyal, ember, ki értém fizessen,
Adófságom tiz ezer tálentom;
Egy kis fillérjét meg-nem adhatom.

Mát. 18, 24. 25.
7. Vagyok mint szomjú föld, 's nyári
szárazság
Hólt szénné lett minden képzeltt igafság;
'Sólt. 32, 4.
Vagyok mint öszve repedett nád szál,

Mát. 12.
Füftölgő méts-bél, el-szakatt fonál; *Esa 38.*
Vagyok mint tékozló fiú rút rongyban.
Luk: 15.

Mint az el-vetterett sebes az útban
Luk: 10, 30.
Jaj Istenem! nints nékem egyebem; *Fil. 2.*

B 2

Ha-

Hanem ez holt lelki szegénységem.

Mát. 5.

8. Melly engemet szintén a' pokolig nyom,

A' grátiát illy mélységből kiáltom:

'Sólt. 130, 1.

Mi Atyánk! hald-meg nyögéseimet,

'Sólt. 38.

És bocsásd-meg az én bűneimet;

Mert te parantsolsz bűn bocsánat kérést,

'S Hogy tiszteltesél, kívánsz illy könyörgést: *'Sólt. 130.*

Bocsáss-meg nagy irgalmaságodért,

'S A' Jéhus Kristus igazságaért.

9. Ez igazsághoz hittel folyamodom;

Lelki szegény, ezt éhezem szomjúzom,

Ezzel mint páisza lelkem fedem,

Egyedül csak ebben ditsekedem:

Ennek erejével Istenhez térek,

És igazságnak gyümöltseit terem.

Fil. 5, 11.

Hála adásom' jelentésére,

Az Ur Istennek dicséretére.

Más.

Más. Azon napra Azonról.

Nót. Szabadíts-meg engem' Úr Isten. 'Sólt. 140.

Két gonosztól van nagy félelmem:

A' büntől és büntetéstől.

Szabadíts-meg óh én Istenem!

Engemet mind a' kettőtől.

2. *A' büntetésekét enged'-el,*

A' mellyeket érdemlettem;

Bűneimet-is ved'-el, ved'-el;

Mert Fiad meg-holt érettem.

3. *Ótet tetted igazságommá,*

Nem csak; hanem szentségemmé;

Mind a' pokoltól Meg-Váltómmá;

Mind pedig Meg-Szentelőmmé.

4. *Szenvedéséért, halaláért,*

Minden *büntetést* engedj-el;

Szent törvényid' meg-tartásáért,

Minden *bünt* én rólam végy-el.

5. *Tekintsd ótet mint kezesemet,*

Mind e' két szoros ügyemben,

Ki bűnomet 's büntetésemet

Hordozta a' fán' testében. *1. Pet. 2, 24.*

6. *Meg-tett és el-múlt, bűneimről*

Oh Isten, ne emlékezzél;

Sok végbe nem vitt tiszteltemről

Jéhusomért felejtkezzél.

B 3

7.

7. Minden napi sok esetemet
Jésus érdemével takard,
Azok miá vezzedelmemer,
Oh! kegyes Atyám, ne akard.

8. Ez után pedig hatalmaddal,
Tartóztass minden vétectől;
Mert azért biztatsz botsánattal:
Hogy én meg-válljak ezektől;

9. Mert vége a' bűn botsátnak,
Nem hogy több bűnnel sérteffel;
Hanem hogy vételért annak

* Vétek nélkül tiszteltesél 'Sólt. 130, 43

10. De mivel e' bűnnek testében,
Tökélletes nem lehetek:
Tudjad a' Jéhus érdemében
A' jót, mellyet nem tehetek.

11. Mert ahoz hittel ragaszkodom,
'S Hozzám szorítom szívvelien;
Mint erős toronyhoz fogódom,
Hol bátorságom lehessen;

12. És gyarló éltem' sok hibáit,
Pótolom sok síralmimmal,
Tévezek szereget' sok munkáit,
'Ama' sok bűnű aszszonnyal. Luk. 7.

Tsö-

* Augustinus, in h. l. Apud TE est condonatio, vt in posterum reverenter colaris; non vt novis peccatis offendaris.

Tsötörtök Estvéli Ének.

Miképen mi-is meg-borsátunk ellenünk
vétereknek.

Nót. *Oh felséges Ur, mi kegyes Istenünk!* 'Sólt. 8.

A' mit Istentől kívánok magamnak:
Én-is meg-adom felebarátomnak;
Mert ez a' *Mi Atyánk'* Szent hagyása,
És a' törvény' s' Proféták' írása.

2. Én kívánok bűnborsátó kegyelmem;
Kell hát nékem-is *adnom engedelmet*
Azoknak, kik ellenem vétettek,
Tudva vagy nem tudva meg-sértettek.

3. Ez a' Krisztus Országának törvénye,
Ez az örök élet' szoros ösvénye.

Mát. 7, 13.

Ez úton ment Jéhus Szent Atyához,

Luk. 23, 34.

Ez úton vár engem-is magához. *Mát. 7, 14*

4. Ez az Új-Testamentom' természetű,
Melly ezt az ótól meg - különbözteti.

Mát. 6, 38, 48.

Ez az áldott galambi szelídség, *Mát. 10.*
'S Az Új, emberi tsendes lelkűség.

1. Pet. 3, 4.

5. Ez győző bajnoka az haragvásnak,
Tartóztatója az boszszú állásnak,

B 4

Melly

Melly kér vérek az Uj embert rontja,
'S A' bűn borsánatot tartóztatja.

6. Én azért *tellyestéggel meg-engedek*
S' Szivem szerént, az ellenem vétőnek,
Mellyet hamar ha nem tselekednék:

Mat. 5, 25.

Bizony magam ellen könyörögnék.

7. Nehéz ugyan ez, a' testnek és
Vérnek;

De szinte azért kell meg-lenni ennek;
Mert Isten ezt, *test' 's vér'* ellen kéri;
'S A' bűn borsátást erre igéri.

8. E' részben a' test' és vér' böltsétsége,
Az Istennek 's lelkemnek ellensége,

Róm. 8, 7.

Itéld-meg lelkem, kinek engedjek?

Ellenségemnek - é, vagy Istennek?

Tsel. 4, 19.

9. A' pogánynál volt, 's vagyon e'
szokásban;

Hogy nagy kedvet tart a' boszszú-
állásban*.

Mert Jöveri veszett indulatját,

'S A' Ördögöt, boszszú álló arját.

Sólt. 82. Jel. 12.

10.

* Juvenal: Satyr. 13. At vindicta, bonum
vita jucundius ipsa.

10. Én pedig vagyok Kristus' tanít-
ványa,

Ki e' tisztetem' tőlem színt úgy kívánja:

Mint én kérem az én Istenemet,

Hogy *botsássa-meg én bűneimet.*

11. Ha okot adtam másnak az ártásra:
Nimts semmi okom a' vizfsza adásra;
És ha mástól ok nélkül szenvedek:

Azt mondjal Isten: *Én meg-fizetek.* Róm. 12.

12. Ha a' bűn, Bíró eleiben való;
A' Légyen Isten helyt a' boszszú álló:

Róm. 13.

Én mennyiben egygyes személy vagyok;
A' boszszú állásnak békét hagyok.

13. Uram öltöztets-fel kegyelmessé-
gel,

Szánó, szelid, tsendes, alázott szível:

Hogy *tűrjek, 's más vétjét meg-engedjem;*

Mint a' Kristus meg-engedet nékem.

Kol. 3, 12. 13. Ef. 4, 32.

14. Segíts téged mint Irgalmast követ-
nem. *Luk. 6, 35. 36.*

Segíts a' gonoszért jóval fizetnem.

Róm. 12, 17. 20. 21.

Ezzel te hozzád hasonló léfzek;

Gyülölömön győzedelmer veszek.

Péntek Reggeli Ének.

És ne vígy minket a' késértetben; de
meg-fzabadíts a' gonofztól.

Nót. *Mint a' Szép híves patakra.* 'Sólt. 42.

Ébredj-fel lelkem hirtelen,
Almából a' restségnek;
Mert rettentő és szertelen 'Sólt. 3, és 69.
Száma az ellenségnek,
A' melly vesztednek örül,
Fegyvert reád közförül,
Sebes nyilai mergefsek,
Pokol lángjával tüzelek. *Efés. 6, 16.*

2. *Késértetim* számtalanok
Minden féle vétekre;
Sok láthatók, lártatlanok
Törnék ez egy lélekre;
Ha *magamat* tekintem:
Minden érzékenységem
A' bünre ezer tzel't talál,
Oh bün 's ördög, mint meg-tsalál!

3. Sokszor *meg-késért a' látás.*
És kizt tiltott dolgokra,
'S Ha nints a' szemmel frigy - tartás.

Jób. 31, 1.
Reá-

Reá-is hajt azokra;
Évát szeme *késérté,*
'S Rosz kivánságba ejté,
Mellyel esék torkofságban, *Jak. 1, 15.*
És ez által az halálban.

4. *Késért a' fül* fok gonofzra,
Sok rosz befzed hallással,
Édesget keserü szókra,
Rosz szájra halgatással;
Söt egy kígyó ízavára,
Adámra és Évára
Minden vétek el-áradott,
Melly mindnyájunkra maradott.

5. Jó étel 's ital *iz-érzés,*
Ha meg-nintsen a' mellett,
Háladás, ige, könyörgés, *1. Tim. 4, 4. 1.*
És mértékletes élet:
Késért vesztegetésre,
Untat idő vesztésre,
Mind kettő ezer bün'anya,
Egyik a' másikat vonja.

6. *Késértet van a' szaglásban,*
Testi gyönyörködésre;
Késértet tapasztalásban
Sok vétke's illetésre:
A' vér tellyes bün maggal;
Meg-késért minden taggal,

B 6

Min-

Mindenik tör egy lelkemre,
'S Kész azzal menni fegyverre.

7. *Meg-késért fok gondolatom*

Isten magam, más ellen;
Késértő fok indulatom,
Fel-tett rzélyjok helytelen,
Sok rút képzelődések,
Jó 's rosz közt fenn-függések
Késértvén előmben állnak,
Mint kettős út fon állónak. *Ezek. 21, 21.*

8. Ezek magamban-is nagyok,
És szörnyű késértetek,
Ezek 's többek szélin vagyok;
De magam nem vehetek
Ezeken győzedelmet:
Mi Atyánk nyújts védelmet,
És ne vigy a' késértetembe,
Hogy én ne essem vétekbe.

Pausa. Pénteken Délre. Sólt. 55, 18.

9. Nékem nem csak a' test és vér,
Efés. 6.

Mellytől van késértésem;
E' világ-is arra hajt 's vér:
Hogy főjómnek szerezsem.
Arúit mind ki-rakja,
'S Illy óltsón tartja 's adja:
Hogy csak ó utánna járjak,

És

És Istennek ne szolgáljak.

10. Vagy van, vagy nints gazdagsá-
gom;

Ha van, azzal ketseget:
Már helyben van boldogságom;
Ha nints; ezzel fenyeget:
Majd úráltt szegény lézlek,
Hogy ha róla le-tészlek.
Magat velem úgy üzetné,
Hogy sohólel-nem éretné. *Péld. 23, 4. 5.*

11. Az *bast*-is eszközül vézsi
Világ a' késértésre,
Tsemegéit elő-vezsi
Vétkes gyönyörködésre:
Meg-próbál víg lakással, *Préd. 2, 2.*
Nevetés 's bor ivással, *1. 3.*
Minden hívságra tsalogat, *1. 4, 12.*
Mint a' ma' bolond gazdagot. *Luk. 12.*

12. *Késért a' nagyra vágyással*
Igérvén tisztefséget,
Előmben mord nagy rakással
Sok álnok mesterséget
Világon fel-kapásra,
'S Hivatal halálfzásra.
Igy lön az Angyal ördöggé,
'S Az ép ember büsz hólt döggé.

13. *Késért e' világ példákkal,*
És gyönyörködésekkel;

B 7

Ké-

*Késért módos szokásokkal
 És fok tündér színekkel.
 Mind ez hijjában való,
 A' mint Szent János valló 1. Ján. 2.
 Adjad, Uram, hogy meg-veísem,
 És az hittel meg-győzhelsem. 1. Ján. 5, 4. 5*

Pausa Péntek Estvére.

14. Késerteti az ördögnek
 Meró azon mélyiségek, *Jel. 2, 24.*
 Leg-felőbbek a' léleknek
 És rettenetességek;
 Mert titkosok, ízínesekek,
 Szörnyü mesterségesekek; *2. Kór. 2, 11.*
 Mert jár Sátán e' világban,
 Világos Angyal ruhában. *2. Kór. 11, 14.*

15. Tudván mire hajlásimat
 Tzélit hány azok elében:
 Kezdé illy ostromlásomat,
 Paradítsom kertében:
 Rángat maga vétkére,
 Gógös kevélységére; *1. Tim. 3, 6.*
 Mint Júdást, árulkodásra,
 Mint Akhábot hartzolásra.

16. Ez, mint gyilkoságnak Aryja,
 Gyakran arra-is rongál,
 Hogy légyek néki fajzatja, *Dán. 8, 44.*
 Irigységgel, haraggal;
 Kízt a' boszszú-állásra,

Gyü-

Gyűlölés, útálásra,
 Mellettem hazugság lélek,
 Ha nem igazán beszéllek. *1. Kir. 22.*

17. Ez mint világnak Istene
*Késért a' fösvenységgel,
 'S Levegó ég fejedelme
 Sokra izgat az éggel;
 Az epét fel-forralja
 A' vért zúri zavarja,
 A' szívet-is el-foglalja;
 Ananiás a' példája. Tsel. 5, 3.*

18. *Késért kétségben eséssel
 A' sülyyos navalyákban; Jób. 2, 9. 12.
 Késért hihetelenséggel
 Az idvefség dolgában. Éfés. 2, 3. Tbes. 2,
 Rettent meg-vakítással, 2. Kór. 4, 4.
 Néki adattatással, 1. Kór. 5, 5. 1. Tim. 1, 20.
 És hogy bé-vádol Istennél: Zak. 3, 1.
 Jel. 24, 10.*

Nints rettentőbb hóhér ennél.

19. Ördögi terhes *késértet,*
 Melly miatt fokszor nyögök:
 Midőn emberekkel sértet,
 Kik mint fene ördögök
 Mérgessen rám támadnak,
 Jóért-is gonoszt adnak;
 'S Majd károkkaal vézik észben:
 Hogy Sátánt szolgáltak ebben.

20. Szabadíts-meg, óh Istenem!
 Engem' mind e' gonosztól,
 Segíts-meg, magam' mentenem
 Test', ordógtól, világtól.
 Ne vigy a' késértetben;
 'S Ha engedsz esnem ebben,
 Hitem' meg-próbálására:
 Szolgájon lelke'm javára.

21. Ments-meg minden más gonosztól,
 Mellyben fekszik e' világ. 1. Ján. 4, 19.
 Óriz' hamis tudománytól,
 'S A' test-útjától, melly tág;
 Ments gonosz nyavalyától,
 Gonosz háboruságtól,
 Minden gonosz ártalomtól;
 Végre ments-meg az haláltól. 'Sólt. 68,
 21. 2. Tim. 4, 18.

Szombat Reggeli Ének.

Mert tiéd az ország, a' hatalom, és a'
 ditsőség, mind örökké.

Nót. Magasztallak téged' én Istenem. 'Sólt. 145.

A' mi Atyánknak mind két országa,
 Hatalma és ditső méltósága,
 Fundamentoma könyörgésemnek,
 Kérésemnek, esedezésemnek:
 — Jarúlok hozzá nem csak mint Atyához;
 Hanem minden ország fő Királyjához,
 Kegyelme országában-is már bé-vett:
 Ditsőség országáról biztatást tett.

2. Az ó országa javait kérem,
 A' mit kérek, Hatalmától kérem;
 Kérem pedig ó Ditsőségére,
 'S Örökké való tiszttségére:

Azt-is hogy tole minden jóm' kérhes-
 sem,

Hatalmától kérem hogy segítsessem,
 Így maradok én *senmisé* mindenben;
 'Sólt. 62, 10.

Mert a' mi Atyánk csak minden min-
 denben. Kór. 15, 28.

3. Nints hát énnékem semmi érdemem,
 Tiéd minden jóm, óh én Istenem!
 Tiéd az ország mellyben bé-vettél
 'S Az Hatalom, mellyel meg-téritél:

Te vízfz elébb és vonfszol *Hatalmaddal*,
 Késértetemben támogadtz karoddal;
 És mind ezeket te csak azért téfzed:
 Hogy minden *ditsófség* adafsék néked.

4. Kérem te *neved' szenteltetését*,
 És a' te *országod' el-jövését*,
 Kérem *Akaratod' meg-lételet*,
 És testem' minden napi ételét,
 Kérem hogy *botsásd-meg* én büneimet,
 Segíts, meg-gyóznöm *késérteteimet*;
 Mert tiéd az ország és az Hatalom,
 'S a' *Ditsófség mind örökké*: Azt vallom.

Szom-

Szombat Estvéli Ének:

Amen!

Nót. Nagy hatalommal regnál az Isten. *Sólt. 93.

Imádságomat *Amennel* zárom;
 Azért meg-halgattatásom' várom;
 Mert a' *Mi Atyánk*nak fogadása,
 A' könyörgésnek meg-halgatása.

2. Ez *Amen* amaz *AMEN* mondatja.
 Jel. 3, 14.

A' *Mi Atyánk'* egy szülött magzatja,
 Kiben az Isteni ígéretek,
 Mind Ugyanok és *Amenek* lettek.

2. Kór. 1, 20.

3. Ez *Amen* nékem-is bizonyságom,
 Hogy bé-telik minden kívánságom,
 Mellyet az *AMEN-től* vett *Amennel*,
 Bizonyít a' Lélek mint pertséttel.

4. Ez *Amen* nékem azt bizonyítja:
 Hogy *Atyám* a' Jésus Kristus *Atya*,
 Bizonyság, hogy *szentelvén ő nevét*:
 Meg-nyerem kegyelmét és jó kedvét.

5. Az *Amen* annak-is bizonysága:
 Hogy el-jó a' *Mi Atyánk'* *országa*,
 És az ő *akarata* meg-lészen,
 Mint *mennyben*, úgy itt e' földön készzen.

6.

6. Minden napi kenyér kéresemre
Ament mondok, bízván Istenemre
Ma, 's mig élek tápláltatásomat,
 És erre szükségem minden jómat.

7. Ez *Amen* biztat azzal-is engem,
 Hogy *bűneim'* bocsánatját vészem;
 És a' *Késértetben* nem vitetem;
 De minden gonosztól meg-mentetem.

8. *Mi Atyánk!* *Ament* mondok ke-
 gyessen,
Amen! mind e' jót kérem szívellen,
 Kérem Hittel: Halgass-meg mind ebben.
 Jövel, Jövel! URAM JESUS! *Amen!*

KE.

KEGYESSÉG'

NAP-SZÁMA,

avagy

Az Hétnek napjaira fel-osztott rö-
 vid kegyes elmélkedések,

mellyek

az együgyűbb emberek 's gyer-
 mekek' számára öszve szede-
 gettetek,

a' végre,

hogy ezekkel és ezekből példát vé-
 vén többekkel szoktassák elméjeiket,
 még dolgaik közben-is Istenes dolgokról
 való gondolatokra.

VASÁRNAP REGGEL.

A' fényes Napnak ez napi fel-támadása emlékeztessen téged arra, hogy a' Jésus Krisztus, amaz Igasságnak tündöklő Napja, ez napon támadott-fel halálából, a' te lelked' meg-világosítására, és bűneid' halálából való fel-költéfedre.

2. *Tim. 2, 8. Efes. 5, 14.*

2. Gondold-meg szíveessen, hogy csak ez egy napnak ad Isten különös nevet, az hétnek minden napjai között, nevezvén azt az Uj Testamentomi könyvben *Úrnak napjának*, az *Hétnek első napjának* nevezi, a' végre, hogy ezen a' napon első és fő gondod a' legyen, hogy az Istent, mint első és fő *Uradat* szolgáljad. *Jel. 1, 10. Tsel. 20, 7.*

1. *Kor. 16, 2.*

3. A' ki az Istent ez Urnak napján szolgálni el-múlatja, ő Szent Felségét Urának, ő magát pedig ez Ur szolgáljának nem tartja. *Mal. 1, 6.*

4. A' ki ez Urnak napján szolgál a' bűnnek, ezt választja *Úrnak*, az Urat pedig és annak napját térszi bűn szolgálja-

Sólt. 145, 2. Minden napon áldalak Tégedet.

Filip. 4, 8. Továbba Atyámfiai, a' mellyek igazak, a' mellyek tisztességesek, a' mellyek igaz tselekedetek, a' mellyek, tiszták, a' mellyek szerelmetesek, a' mellyek jó hírűek, és ha mi jóság, és ha valami dicséret, azokról gondolkodjatok.

jának: Mert senki nem szolgálhat két Urnak. *Matth. 6. Galat. 2, 17.*

5. Szolgálj te ez Urnak napján a' te Uradat Istenedet, önként és nem kényszeren, szívességgel nem színeffén, valóságból és nem szokásból: Ezzel fokkal nagyobb bizodalmod legyen az ő irgalmaságához, mint sem félelmed bűneid miatt az ő haragjától; Mert az ő irgalmasága örökké való; de haragja nem fokáig tartó. *Sólt. 103, 9. 17.*

6. Nem egyéb az, a' mit az Isten te benned szeret, hanem a' maga jósága, mellyet te véled között; és nem más, a' mit ingyen megjutalmaz és koronáz, hanem a' kegyelemnek munkája, mellyet te benned formált. *1. Kor. 15, 10. Jel. 3, 18.*

7. Minden jó adomány, onnét fellyűl származik ide alá. *Jak. 1, 17.* Hogy azért fellyűről megáldásfál: légy te a' magad szemei előtt alá való az igaz alázatossággal. Az jó kereszténynek nagysága ebben áll, hogy magát kisténynek, sőt alá való féregnek tartsa. *Jak. 1, 10.*

8. Hárthatós ösztön a' kegyességre, ha jól szivedre vészed, mit ad az Isten tenéked, és visszont, mit ádsz te azért

vissz-

vissza ó Szent Felségének. A' mit az Isten ad: örökké való *Evangyeliom*, örökké való igazság, örök váltság örök boldogság. A' mit te ádsz, nem egyéb, hanem töredelmes szív, Isten beszédét rettegő lélek *Esá. 66, 2.* bűnös szív és, szájbéli köszönet, erőtlen és tartozó jó tselekedet. Oh véghetetlen különbség e' két adó között!

9. Nem lehet az Istent meg-látni szent élet nélkül; nem lehet szentül élni hitbéli buzgó könyörgés nélkül, nem lehet idvefégségsen könyöroggni a Szent Léleknek segítségé nélkül *Sid. 12, 14. Sólt. 32, 6. Rom. 8, 26.*

10. A' könyörgés leg-könnyeb' tisztod; mert arra meg-tanít lelki testi szükféged; leg-méltóságosbb kötelefséged, mert az által van Istennel szoros társalkodásod, leg-hasznosab' munkád, mert azzal az Istennek kintfes tárházát megnyitod, és áldásait magadra hozod. *Sólt. 50, 15. 1. Jan. 1, 7. Sólt. 81, 11.*

11. Ha te Istennel beszélsz könyörgésedben, az Isten-is beszél te véled Sz. igéjében. Ha azért kívánod, hogy az Isten könyörgésedet meg-halgassa annak meg-teljesítésével, halgald-

C

meg

meg te-is az ő szavát engedelmefféggel. Sólt. 91, 14, 15. Sólt. 50, 15.

12. A' te lelkednek könyörgésbéli kegyes minéműségét és Istennek tetfzeni kívánó jó állapotját igyekezd meg-tartani minden más foglalatofságaidban; mert szinte úgy lát Isten egyikben, mint a' másikkban, és ha kívánod, hogy az Isten reád tekintsen könyörgésédben, te-is ő reá nézz minden tselekedetedben. Sólt. 16.

13. Mivel az Úrnak Napja nem tsak tanulásnak napja magadra nézve, hanem mások tanításának-is ideje: azért a' ki Istentől gyermekeket vettél a' bűnös születés által, ad vizfsza azokat ő Fel-ségének a' tanítás és jó nevelés által, úgy, hogy ha természet szerént a' tiéd; a' kegyelem szerént Isten fiai légyenek. Sólt. 127, 3, 5. Péld. 22, 6. és 17, 21.

14. A' leg-elsőbb örökség, melly rólad gyermekeidre száll, a' baromi ostobaság a' bűn és a' kárhozat s'. a. t. Nem volna ég alatt szörnyűbb kegyetlenség, mint gyermekeidet illy bóldogtalan állapotból mellyben áltaiad esett, ki-nem vennéd a *Könyörgés, Keresztség* és azt kö-

követő jó nevelés által. Péld. 13, 24. és 23, 13. 14. Efes. 6, 4. I. Chron. 29, 19.

VASÁRNAP ESTVE.

Vizsgáld-meg magadat, érzettél-e szívédben gerjedezést azokon, a' miket ma a tanításokból hallottál, kegyes könyvekből olvastál, vagy akár mi jót Isten ditsóségére és lelked' javára tselekedtél; mert az első Vasárnap estvéjén (tudni illik a' Krisztus fel-támasztásának napján) ezzel adtanak jelt az Emmausba menő két Tanítványok azon Úrnapijának idvefféggel el-töltéséről. Luc. 24, 29.

2. Marafzd-meg a' Jésumt éjjeli órizedre, ez egész Úr-napi áhétatofságodban való állhatatofságoddal, 'S abból származott imádságodnak estvéli áldozatjával; és a' Napnak el-enyészttével el-ne enyészfszen buzgóságod. Luc. 24, 29.

3. Erőffen ted-fel magadban, (kérven erre az Istennek segítő kegyelmét) hogy lelkednek jó minéműségei, úgy: mint: az Istenhez való hűség, buzgóság,

ság, és a' több szent indúlatok, kegyes fel-tételek s'. a. t. mellyeket e' mái napon az Isten kegyelme és szent szolgálata te benned szerzett, te véled együtt az Hét-köznapokra-is által mennjenek, benned maradjanak, úgy, hogy Úrnapi kegyességeddel ellenkező dolgokat ne tégy köz napja idón; hogy azt ne mondják: Nem az az ember vagy dolog tévő napokon, a' kinek mutattad magad' Vasárnapon. Luc. 21, 26. Efes. 6, 18.

4. Tartsd-meg hát a' mi nálad vagy. Jel. 3, 11. hogy kegyességed a' jövő Ur-Napon ne újra kezdődjön; hanem ez, mellyben ma magadat foglaltad, szaporodjon és nevelkedjen. Így mennj hitből hitbe, Rom. 1, 17. kegyelemről kegyelemre, erőről erőre. Jan. 1, 16. Sólt. 84, 8.

5. Ha te szegény együgyű ember lévén elő nem tudod adni bőv beszéddel, a' miket ma a' Tanításiókból hallottál, elég ha a' jóra való intések közben, szivedben meg-illetődést és szent szándékokat tapasztaltál; de úgy, hogy életet azokhoz szabd.

HÉT.

HÉTFŐN REGGEL.

Egy a' szükséges dolog (tudni illik halhatatlan lélked idvétségének munkálódása) ellenben fok a' világi gond és foglalatosság, mellyekhez ma kezdesz; de meg-lásd, hogy a' fok miatt az egyet el-ne múlásd, sőt a' dolog közben is szoktasd magadat kegyes gondolatokra, és gyakor rövid fohászokodásokra. Luc. 10, 41, 42. 1. Thef. 5, 17.

2. Az Istent tellyes életedben szemid előtt tartásd, szivedben forgassd, felj büneiddel meg-bántani; mert jótévő Atyád, és mindenkor, mindenütt, mindenekben melletted vagy, és magán kívül nem keres más tanút, mikor tégedet meg-ítél, és te benned a' maga képét, melly a' te leiki esméreted. Sólt. 16, 8. Sólt. 27, 8.

3. Az Isten Királyi széke az ég, a' föld az ó lábainak számolja; nem távol vagy azért, hogy azt másut keressed, kinek minden szempillantásban előtte vagy. Jer. 23, 23.

4. Mihelyen éjjeli álmodból fel-kelsz, meg-lásd, hogy reggeli fohászokodásaidat az Istenhez, egy szempillantásig

C 3.

fe

te hallaszszad. Mert a' sátán szived' ajtaján lefelkedik, ki ha azt hamarabb éri és el-foglalja valamelly gonosz kívánsággal, azon az egész napon tégeder fokéle bünökbe taszít. Siesz azért reggeli könyörgésseddel mennél hamarébb ő néki útát adni, ezt mondván Szent Dáviddal, *Mikor fel-serkenek, Uram, te véled vagyok.* Sölt. 139, 18.

5. A' ki reggel az estvét, és estve a' reggelt ő magának igéri, az ő magát a' reggel és estve Urának téfzi, és vakmérő bátorságban 's vakságban vagyon. Péld. 27, 1.

6. A' ki-meg térését és jó tselekedetét máról hólnapra téfzi által, a' tsák annyi, mint ha a' regnapi napra tenne rendelést egy jó vendégség felől; mert tsák annyi jusza van az hólnaphoz, mint a' regnaphoz. Jak. 4, 13, 14.

7. Ne gondold, hogy a' jó Keresztényfeget már annyira vitted vólna, hogy több jobbúlásra szükséged ne legyen; sőt tud-meg, hogy azt alig kezdetted-el-is; de míg élsz, sem tanulhatod-ki ezt a' letzkét; mert *rész szerént vagyon bennünk az esméret, és a' Léleknek tsák*
senge-

sengejével bírunk. Filip. 3, 12. I. Cor. 13, 12. Rom. 8, 23.

8. Gondold-meg, hogy a' te nemes lelked, olly állapotban van e' Világban mint a' szép kis madárka a' néki megvetett fok törek és hálók között, holotnem lehet bátorságban, hanem ha feltrepül a' Levegő égbe. Azon-képen te-is a' te szivedet, ne e' földiekre, hanem a' Mennyeiekre függeszszed, hogy a' test, ördög, világ töreiben belé ne akadj. Kol. 3, 1. 2.

HÉTFÖN ESTVE.

Ha magadban meg-térésre való szíves szándékot és akaratot tapasztaltz, tud-meg, hogy az nem egyéb, hanem a' te lelked' hűséges Fő Pásztorának a' Jéhusnak zörgető szava, mellyel tégedet, mint tévelygő juhotskáját megszólлит. Ha te ezt meg-veted, meglásd, hogy ő tole-is vízfönt meg-nevettefsél. Kérjed azért az Istent szüntelen, hogy ne tsák zörgessen szived' ajtaján, hanem ajtó-is nyisson azon. Jel. 3, 20.

2. A' mit az Isten te tőled kér parantfolással, ugyan azt kérjed te is ő tőle imádkozással, az Isten parantfoló kérését, alázatos könyörgéssé változtatván. A' meg-térést leg-jobban segítő szárnyak az illy hit-béli kérések: *Téríts-meg Uram, és meg-térek. Vonj, és te utánad futok. Jer. 31, 18. Ének. Én. 1, 4.*

3. Mikor te az Istentől valamelly jó tselekedetre segítő erőt kérsz, magad se restelkedj, hanem az *URRAL* és a' mellett mint szolga munkálódjal. Mert igaz ugyan, hogy te semmi-jót nem munkálódhatsz Isten segedelme nélkül, de az Isten sem munkálódik te benned nálad nélkül. *2. Kor. 6, 1. 1. Kor. 3, 9.*

4. Meg-tselekedett bűneidnek fok-sága, nagysága, rútsága ellen erősítsd és vigasztald félelmes szivedet az Isten kegyelmének benned lévő morfalékjaival; mert kegyelem, hogy azokat igazán bánod, utálsz, szégyenled, kerülsz, és a' bűn botosánatot a' Jéhus halálaért szives könyörgéssel kérheted. *Jer. 31, 19, 20.*

5. A' ki még ifjú vagy, ne biztasd magadat öregséggel, és akkori jobbá létel.

léttel, hanem virágzó ifjúságodat áldozd Istennek; mert a' bizonytalan, hogy öreg légy, annál pedig nints bizonyosabb, hogy a' ki meg-térés nélkül hal-meg, el-kárhozik. *Pred. 12.*

6. Gondold-meg, hogy a' halál minden izem-pillantásban közelebb közelebb jön a' te testedhez, és hogy az ítélő Bírónak vég sentenziáját tálhatatlanul meg-kell hallanod, mellyre való idéztetéstől egy órában sem lehetsz bátor. *Pred. 9, 14.*

7. Gonoszt ne tégy, hogy azzal embereknek kedveket keresd; mert meg-nem menthetnek ők téged, mikor azért Istentől meg-ítéltetel. *Sólt. 49, 8.*

8. Estvére jutván, addig le-ne fekdudj, vagy el-ne aludj, míg magadtól számot nem kérsz, ha valjon azon a' napon nevelkedtél-é az igaz kegyességben, vagy apadtál: Ha nevelkedtél, adj hálát, ha apadtál, tarts penitentiát. *Sólt. 132, 34.*

KEDDEN REGGEL.

ISTEN eránt légy alázatos, és ő Fel-
fégét buzgón tisztelő; magad eránt
mértékletes és vigyázó, más emberek-
hez, igaz és szives emberségű. Tit. 2,
12. Igy akárhol-is meg-állhatfz.

2. A' ki szivefsen munkás abban, hogy
meg-haljon a' testnek, világnak, és
vétkes szokásainak, nevelkedik az, az
Istenes életben. Rom. 6, 11.

3. Meg-állapodni az Úrnak útjában,
annyi mint vízfsza menni abban. Vif-
gáld-meg azért magadat, és jól szived-
re ved, hogy az örök életnek útján való
maradozás, és vízfsza menés igen ká-
ros és veszedelemes. Sid. 12, 1. Filip.
3, 14.

4. Ved szívedre és bánd-meg ez há-
rom el-múltt dolgokat, tudni illik a'
gonoszt, mellyet meg-rselekedtél, a'
jót, mellyet el-múlattál, és a' vízfsza
vehetetlen drága napokat és órákat,
mellyeket lelked' javára nem fordítot-
tál. Job. 42, 6. Jak. 4, 17. Sólt. 102, 4.

5. Gondold-meg ez három jelen-
való dolgokat, tudn: e' múlandó élet-
nek

nek rövidségét és bizonytalan vóltár;
e' világi jóknak veszendőségét; a' lé-
leknek minden-napi késérttereit, és
félj szüntelen. Péld. 28, 14.

6. Gondold-meg ez három követ-
kezendő dolgokat, tudn: Az halált,
mellynél semmi nints el-kerülhetetle-
nebb; az ítéletet, mellynél semmi nem
félelmeffebb, a' pokol-béli kinokat, mel-
lyeknél semmi nints el-hordozhatat-
lanabb. Sid. 9, 27. 1. Thef. 5, 3.

7. Ez három dolgokat soha elmédből
ki-ne vessed: A' ízemet, melly min-
deneket lát, a' fület, melly mindene-
ket hall, és a' könyvet, mellyben ró-
lad mindenek bé-irattattnak. Sólt. 94,
9. Jel. 20, 12.

8. Felebarátod eránt jól lelkedre ved
ez hármakat: Ne könnyen gondold gon-
oszt valaki felől, és minden kirtfny-
ból felőle balúl ne gyánakodj. Ha ró-
la valami gonoszt tudsz, ki-ne beszéld;
ha azt jó lelki esmérrel el-halgatha-
tod. Ne örömeft halgáfd azt, ki más-
ról rosszat beszél, hanem ha tiszted-
ben áll, azt meg-halgatnod. Ez há-
rommal fok veszélyt, és vízfszalkodást

el-kerülhetsz. Zak. 7, 10. I. Tim. 6, 4. Sólt. 39, 1. Péld. 13, 3.

9. Ha más ember tégedet okkal vagy ok nélkül meg-szól és rágalmaz, job' hogy meg-tartsd lelked' elébbi tisztaságát türelemmel, hogy sem mint illy drága kintset fel-tserélj boszszús háborgással, meg-gondolván hogy te-is fokszor vétkeztél nyelveddel mások ellen. Péld. 24, 29. Pred. 7, 21.

10. Ha mindjárt mézzé válna-is a' te felebarátod: meg-ne egyed azért, az az: igen jó emberednek jóságával vizsgálja ne élj. Péld. 25, 16. 27.

KEDDEN ESTVE.

Az estvének sötétes és szomorú ábrázata arra indíttson tégedet, hogy te-is szomorú szível és Isten szerént való bánattal bánod-meg a' sötétségnek tselekedeteit, tudni illik az napon és egyébkör tselekedett bűneidet, és ezzel készíts utat a' Szent Léleknek reggeli vigasztalásaira; mert meg-vagyon írva: *Ha estve siralom, reggel öröm.* Sólt. 30, 6.

2. A'

2. A' mig el-nem aluszol, ha csak egy versetskét-is olvas vagy olvastas az Isten beszédéből, vagy forgas el-médben egy két fontos fohászokodást, a' szóval, vagy szívedben mondott könyörgésből; ezzel fok helytelen álmodkat el-kerülhetsz. *Augustin. Confess. Libr. 10. De remediis contra Somniorum ludibria.* Sólt. 77, 7.

3. Szüntelen szívedben forgasd a' Jésus Kristus életét, szenyvedéseit, s' balálát; az ő Mennyei örömét és ditsőséget. Az ő élete meg-mutat minden Virtust, s' jóságot a' követésre; szenyvedése, balála, hathatós ösztön a' szent életre; mert hogy szentül élhes, kinos halálával nyerte. Mennyei öröme és ditsősége igen unszol és erősít tégedet a' kegyesség akadályain való győzedelmre. Sid. 11, 1. 2.

4. Éjjeli fel-ébredéseidben és álmatlanságaidban, szoktasd magadat legelsőbbben-is szent elmélkedésekre, és fohászokodásokra, azután jobban folynak világi dolgaidról elől vett gondolatid. Sólt. 119, 62.

C 7

SZER.

SZERDÁN REGGEL.

Mindenben, a' mit tselekezel, azt gondold-meg, ha ugyan tselekednéd - é azt, ha ezentrül meg - kellene halnod, és a' Kristus ítelő széke előtt a' szám-adáfra meg - jelened. 2. Kor. 5, 10.

2. Fefellj - ki e' Világnak szolgálatjából, minek előtt annak rabjává lennél, és adjad magadat az Isten szolgálatjára; mert e' szolgálatban leg - nemesseb szabadság vagyon. Jan. 8, 32 - 36. Rom. 6, 22.

3. Gondold - meg, hogy a' tiszta élet nagy veszedelemben forog, a' gyakorta való bőv lakás miatt: Valamint a' gazdagságban alázatofságot, a' kalmárságban igazságot, nehezen lehet gyakorolni. Péld. 15, 16. 17. Ef. 5, 18.

4. A' ki forsával meg - nem elégszik, le - mond az a' kegyességről; mert ez amannak el válhatatlan tárfa. 1. Tim. 6, 6.

5. A' békételen szegény, Istenre támad zúgolódással; magát emészti fokrovágyással, tilalmas - eszközök' keresésével, többet bíró *Felebarátját* üldözi irigységgel, és javainak gonosz kívánásával. 1. Tim. 6, 10. 8, 9.

6. A'

6. A' Teremtő Isten tenéked két halló füleket adott, és egy szólló száját a' végre, hogy fokat hallj, de keveset szóllj, beszelj; mert minden héjában való szóról, számot adsz az Ítélet' napján. Mat. 12.

7. A' Nyelvnek nem éles és hegyes, hanem életlen és kerületes véget formált az Isten, miért tennéd hát azt *éles fegyverré és hegyes nyillá* másokat szúrdáló beszédekkel, és rágalmazásokkal. Sólt. 57, 5.

8. Ne gondold, hogy végben vitt jó vagy rossz tselekedeteid azzal, hogy már meg - tetted, el - múltának; főt inkább mindenütt utánnad mennek, és úgy vagynak, mint el - vetett magvak, e' Világ végének és az örökké valósnak aratására.

9. Ha érzed, hogy szived örvend és tsiklándoz, midőn másoktól dítsértetel, nem egyéb az, hanem lelkedben fellobbant pokol tüzetske, melyet sietve ólts - el az alázatofságnak vizével. 1. Kor. 4, 7. Fil. 2, 3.

10. Fellyeb bertsüld míg most az időt, mint az örökké valósnak, ennyiben tudni illik, hogy egy órai idvefségeften el-

el-töltött idővel, az egész böldeg örökké valóságot meg-szerezheted; az egész örökké valósággal pedig az időnek egy minútáját, vagy ízem-pillantását is vízfíza nem veheted. Pred. 9, 12. Ef. 5, 16.

II. Tíak az, az igazán bölts, a' ki Águrral ő magát gorombának tartja, és a' leg-alább való embertől-is nem szégyenl tanulni. Az az igazán betsületes ember, a' ki az Istent mindenek felett szereti és tiszteli; és magát másoknál alább valónak ítéli. Péld. 30, 2. Filip. 2, 3.

SZEREDÁN ESTVE.

Embernek leg-nemeseb' tudományja, a' jól meg-halásfnak tanulása, és arról való minden-napi elmélkedés. Tanulj azért meg-halni míg élsz, hogy élhész a' mikor meg-halsz. A' ki minden nap meg-hal a' bűnnek; egyszer könnyen meg-hal a' bűnért. Sólt. 90, 12. = 39, 5. Sid. 9, 27.

2. Est-

2. Estvéként vizsgál-meg egész napi gondolatodat, beszédidet és tfelekedet (de úgy, mint ki Isten előtt vagy; magadnak kedvezés nélkül) ebből a' lesz, hogy magadat meg-esméréd. A' magad meg-esmérése meg-mutatja a' véled születt romlottságot és szivednek tfelekedését; e' pedig szerzi Lelki esmérerednek nyughatatlanságot. Ebből tovább' származik a' magad meg-táradása, utalása és kárhoztatása. Ezzel a' te szived ki ürülén, annak tíak a' tíupa lelki szegénysége és töredelmessége marad, és ilyen Lélek az, mellyet az Isten meg-gyógyít, és kégyelmével bé-tölt. Esa. 66, 2. 2. Kor. 7, 11.

3. Inkáb bánkodj a' bűnön, mint annak kárán a' büntetésén, és ezen való bánatod-is tíak azért légyen, hogy e' te reád a' bűnért következett; Mert nem azért vagy bűnös, hogy büntetettel, hanem azért büntetettel mivel bűnös vagy. Sir. 3, 39. 40.

4. Ha még akkor-is, mikor leg-kegyesebben élsz Isten kemény dolgozat botsát te reád, légy tfeles és nyugott lélekkel; mert a' te jódra van az, noha te azt hamarjában el-nem lát-hatod.

harod. Az Isten pedig, kinek minden útjai igazak, leg-jobban tudja, mi légyen tenéked hasznos. Rom. 8, 28.

5. Ha mi jól gondoltál, vagy tselekedtél e' máj napon, a' nem tied, hanem az Isten Kegyelmének munkája te benned és te általad: Ha azt magadnak köszönnéd, az Isten Kegyelmér ditsőség nélkül hagynád. Sólt. 115, 1. I. Kor. 4, 7.

6. A' ki minden jóért, mellyel bírsz a' Kegyelemben és a' természetben, te rólad érdemel ditséretet; gondold-meg ha érdemelhetisz - é te attól valamit, úgy mint a' ki bűnben születél, bűnösen élisz, és bűnnel halvesz meg-is. A' ki mindenkör bűnos miképpen lehetne az érdemes? Jak. 1, 17. Rom. 11, 6.

7. Nem méltó több napi jóra, a' ki az Istennek egész napi jótéreményeit minden nap' végen szivefsen meg-nem köszöni. Sólt. 145, 2.

TSÖ.

TSÖTÖRTÖKÖN REGGEL.

Minden reggel jó előre nezd-el, hol és mikben kell néked az napon forganod, és mi késértetek adódhatnak elő azok körül. Készíts-el azért azok ellen minden ólralmazó fegyvert, mellye: a' természet és kegyelem, a' Valás és okofság szolgálta, hogy az ütközet' óráján azokkal elő állhass. Sólt. 63, 1. Sólt. 5, 4.

2. Mihelyt valami gondolat szivedben örlik, azonnal vizsgál-meg mitfoda kút-fóból ered az, mire néz, mi végre és minémű eszközökkel tzeloz: E' vizsgálás azonnal meg-mutatja re néked a' jó é gonofz közt lévő különbséget, hogy ha jó, válaszfad, ha gonofz, távoztassad. 5. Mos. 30, 15. 19.

3. A' bűn bé-tsúfisz a' Lélekbe a' szemek, fülek, és a' több testi érzékenységek által, jó és fok féle kedves színek alatt. De mikor leg-jobban tetfzik, leg-mérgesebben tsíp; szép színevel leg-rútabban undokít; testi gyönyörüsége gyötrelmet, ideig való haszna leg-nagyobb kárt szerez a' Lélek.

leknek. Hogy e' ne legyen, kívül ol-
talmaz lelked' várát, az az: zábolán
tartsd érzékenységeidet. Job. 31, 1.
Esa. 33, 15. 16.

4. A' kegyességnek leg - nehezebb
akadályjait azzal győzd - meg Isten ke-
gyelme által, hogy a' jót az Isten ked-
véért és Lelked' nyúgodalmáért tfele-
kezzed. Lám a' melly felebarátodat igen
szívesen szereted, kész vagy annak
kedvéért leg-nehezebb dolgokat - is el-
követni. De kit tartozol inkább' sze-
retni, mint az Istent, ki te véled az ő
Fijának halála által meg - békéltet, még
pedig akkor, mikor ő néki leg-nagyobb
ellensége voltál. Mikh. 6, 6. 7. Rom.
5, 5. = 10.

5. A' Felebaráti szeretetről a' többek
között ezt tartsd - meg: Szeretni a' té-
ged szeretőket, még t'fak természeti
okosság; mert az a' pogányokban - is
meg - van: szeretni a' véled jól tévokat,
adótság vagy béretség: szeretni a' ve-
led együtt kegyes embereket keresz-
tyéni lelki Aryafiség: szeretni ellensé-
geidet, Isten követés, nagy kegyelem,
magadon s' gonosz akaródon való győ-
zedelem. Math. 5, 44. -- 48.

6. Ezer-

6. Ezernyi ezerfzer több boszszút té-
szesz te a' halhatatlan Istennek fok bü-
neiddel, mint sem az halandó ember
tenéked halandónak ellened való tfele-
kedeteivel. Akarod - é hát hogy az
Isten boszszút ne álljon rajtad a' fokért,
te se állj boszszút mafokon a' kevéért.
Rom. 12, 19. Kol. 3, 3.

7. Nem a' nagy tudomány szeretet
nélkül, hanem a' nagy szeretet fok
tudomány nélkül, az a' kegyelemi esz-
köz, mellyel a' bünt hátra verhed, bü-
nöd' botsánatját meg - nyerhed, és meg-
tett fok vérkeidet el - fedezhed. Péld.
10, 12. 1. Pet. 4, 8.

8. A' Szent Keresztségnek egysége,
a' Keresztények' egymás között való
egyességének - is, Istenről rendeltetett
hathatos segítség: Nem illó hát azzal
veszekedned, a' kivel vagyon egy ke-
resztséged. Efes. 4, 2 -- 5.

9. Azon egy Meg - váltó Jésus Kri-
stus, kinek mint Békeiség' Fejedelmé-
nek szent Testével és Vérével Hit által
részesülünk, az Uri szent Vatsorával
való élésben. Ha azért te igazán a'
Kristusé vagy: Oh miért tennéd a'
Kristust magával ellenkezővé, keresz-
tyén

tyén felebarátoddal való ellenségeséssel. 2. Kor. 10, 16. 17.

10. Senkit meg-ne utálj, bár szegény és el-vettetett forszú ember légyen-is az; mert nem mondhad bizonynal, hogy még arra valaha szűkféged nem léfzen valamiben. Nínts olly tsekély és alá való dolog, melly valamire nem volna hasznos, és fokszor a' ki ember előtt utálatos, az Isten előtt kedves. Péld. 14, 21.

11. A' ki jóltévője ellen támad, vagy nyilván, vagy titkoson mások által: az áruló Júdas bünébe esik, melly őtet ha nem eléb-is, de halálakor bizonyosan gyötri. Sólt. 41, 10. Math. 27, 4, 5. Péld. 17, 13.

TSÖTÖRTÖK ESTVE.

A' nappali szemmel látást el-vészti az estveli és éjjeli letétség. De a' kegyes embernek hite fénylik mind a' világosságban, mind a' letétségben. Járj azért hit által a' földön, hogy az Istennek szemmel-látására juthas az Egekben. 2. Kor. 5, 7. 8. Sólt. 112, 4.

2. Az

2. Az Estve jelenti életed' estvéjét vagy végét, az Éj és az álom halálotat, a' reggel várás boldog fel-támadásod felől való reménységedet. Sólt. 3, 6. 1. Thefs. 4, 13. 14.

3. Ha mikor és miben jó szerentséd vagy, az Isten próbál azzal, ha vagy-e abban mind alázatos, mind halálotat, ellenben pedig minden szerentsétlenséget arra való eszköztül és ösztönül végy, hogy magadat észben ved, meg-jobbúlj és ezután vigyázóbb légy. Pred. 7, 14.

4. Bizodalmat ne vész egyébben, hanem tsak az Istenben, és az ő drága ígéreteiben, félelmed pedig tsak az ő fenyegetéseitől légyen. Sólt. 56, 12.

5. A' le-vetkezés és fel-öltözés közben elmédben tartsd, hogy a' ruha a' te Istentől lett el-szakadásodnak bizonyos jelensége, a' ki azért abban kevélykedik, hasonló az akasztó fától megszabadultt tolvajhoz, ki a' nyakában maradt istráng darabbal búfzkélkedik. 1. Mos. 3, 21.

6. A' bűnnek el-hagyása kapu; az azt követő szent élet út a Mennyeknek or-

országára, melly ama' felső Jerusálem városa. Math. 7, 14. Galat. 4, 26.

PÉNTEKEN REGGEL.

A' józan okosság és jó Lelki esméret Istennek Helytartója te benned: Meg-lásd azért hogy a' mit tanátsol, meg-fogadjad; és a' tündes Lelki esméretet ezer világnál fellyebb bersüld. Solt. 27, 8. Tsel. 24, 16.

2. A' gonofzért jóval, a' gyüölöfégért szeretettel fizetni; a' jó tselekedeteket alázatofsággal gyakorlani; a' boszszú vételt magános embernek békével tőrni: ellene mondhatatlan Keresztényeni Kötelesség. Rom. 12, 19.

3. Légy jó akarója Istennek, akaratodnak szent akaratja alá vetése által: ő-is jó akaróddá téfzi gonofzt akaróidat hatalmas akaratja által. Péld. 16, 7.

4. A' testet gyönyörködterő testi kívánságoknak és vétkes gerjedezéseknek, leg-jobb ellenzője az embernek maga meg-tagadása, és a' józanság. Mat. 16, 24. 1. Pet. 5, 8.

5.

5. Mennél inkább' el-bizod magadat jó szzerentfédben, tisztelégedben, gazdagságodban: annál aláb' esel az Istenben való bizodalomban. 1. Tim. 6, 17.

6. A' Keresztényi *Etbikának*, vagy jó erköltsök' tudományjának ez a' leg-rövideb' summája: **AZ ISTENT FELD, A' KIRALYT TISZTELD.** 1. Pet. 2, 17. Péld. 24, 21.

7. Az igaz kegyesség mellett a' Felsőbbekhez tisztelégetet, az alá valókhöz alázatofságot, mindenekhez barátságot mutatni tettetés nélkül: bizonyos út és mód a' jó hír', név', meg-szerzésére. Péld. 22, 1.

8. Mások felett való *batalmadat* mutatd-meg a' nyomorúltaknak fel-segélésében; böltféségedet a' tudatlanoknak oktatásokban, gazdagságodat a' szegényekkel való jól tételben. 1. Pet. 4, 20.

9. Ne örülj gonofz akaród' romlásán, mert azzal romlásodra okot adsz az Istennek. *Abád. 1, 12 = 15. Mik. 7, 8.*

10. Ne hidj annak, a' ki szemedben hizelkedik, mert szinte azt miveli há-

D

tad.

rad megé, hízeltkedvén gonofzakaródnak ellened való szólláfsal. Péld. 29, 5. Sólt. 55, 22.

PÉNTEKEN ESTVE.

Mikor az Isten büneidért oſtoroz és büntet, azt gondold-meg Lelked' tſendesítésére, hogy fokkal többek s' nágyobbak a' te büneid az ő látogatáfsainál, és véled közlött jó réteményei a' te jó tſelekedeteidnél. 1. Mos. 32, 10.

2. A' ſullyos nyavalyákban azt ſzoktuk mondani: Oh ha ezeket ſem ſzenyvedhetjük, mi módon hordozhatnánk-el a' pokolbéli kinokat. Mivel már két gonofz közzül a' kifsebbiket kell válaſztani: ſzükséges, hogy e' múlandó életnek nyavalyáit Istennek tetſzó tſíréſſel, és alázatos ſzível ſzenyved, hogy az örökké valókat el-kerülheſd. 2. Kor. 4, 17.

3. A' melly jóra másokat tanítaſz és inteſz, te magad tégyed azt elſoben; mert a' ki jó példa adás nélkül tanít, az magára nézve inkább' tſábító mint tanító. Rom. 2.

4. A'

4. A' kikéſz akartva és örömeſt helyt ad a' gonofz és haſzontalan gondolatoknak, az ő maga nyitja-meg ſzive ajtaját a' sátánnak. Tſel. 5, 3.

5. A' ki - - - attával - - - teremtetével káromkodik, ſzélén jár a' ſzent Lélek ellen való vétéknek, mellyel a' Farifeuſok vétkeztenek, az Isten Fijának tſudáit ördögnek tulajdonítván. Mat. 12.

6. A' kinek ſzája örömeſt és könnyen ſzól motskos és ſzemtelen dolgokról; még annak ſzive és akaratja nem idegen az olyanoknak meg-tſelekedésétől. Mat. 12, 34. 35. 37.

7. Ha valakinek büneiről ſzükséges ſzóllanod, ő maga előtt ſzóllj, és nem háta megé; de ne a' végre, hogy boſzontſád; hanem hogy meg-jobbítſád. Sólt. 141, 5.

8. Sokakon meg-eſik, hogy mikor el-aluván ſzájaik bé-fogódnak, az ő álmok halálökká változik, és ſzájaikat többé ez életre meg-nem nyitják. Gondold-meg ezt ſziveſſen, és ſzájadat, melly minden éjjel az halál' révén magyon, meg-ne nyisd káromláſra, ſzítokra,

D 2

tokra,

tokra, átokra, hamis és szükségtelen esküvésekre.

9. Próbáld-meg magadat minden napon; lelked' esmérétének kifseb' ítélő székén, és ezzel készülj lassan lassan az Istennek nagy Itélő székének eleibe, mert amaz ennek vitzéje. Amos. 4, 12. I. Kor. 11, 31.

SZOMBATON REGGEL.

Ez a' nap a' JÉsus Krístus koporsó-béli nyugodalmának napja: Fohász-kodj azért, hogy az Isten éreztesse-meg véled az ő nyugodalmának érdemét és hatharós erejét, a' bűnnek terhes munkájától való meg-nyugovással, és az örökké való *szombat'*, az az; nyugodalom' szíves kívánásával. Mat. 11, 28. Sid. 4, 9. 10. 11.

2. Mivelhogy Hit nélkül lehetetlen az Istennek tetszeni; minden napon tartozol pedig Istennek tetsző dologot tselekedni: szükséges, hogy a' te lelked' javára valóban az Hittel tanátskozz, és annak vezérlését kövegsed;
mert

mert az igaz ember *hitből* él, *hit által* jár, *bittel* hartzol, *hitével* munkás. Rom. 1, 17. 2. Kor. 5, 7. I. Tim. 6, 12. Gal. 5, 6.

3. Gondold-meg azért, hogy az Hit vagy K. Vallás az, melly a' bűnt leg-hathatósabbban tilalmazza; a' Virtust pedig, az az a' jófagot vagy szent életet leg-erősebb' indító okokkal javallja. Tsel. 15, 9.

4. A' miket testi érzékenységeinkel tapasztalunk, mind azok látható és múlandó dolgok, mellyek az halhatatlan léleknek kívánságát bé-nem tölthetik; mert ideig valók: Az Hit pedig bizonyosan mutat láthatatlan és örökké való jókat, mellyeket hogy el-vehefs, az hit arra-is bizonyos utat mutat, melly ez: Hajólj-el a' gonosztól, és tselekedjél jót. 2. Kor. 4, 18. és 7, 1. Solt. 34, 15.

5. Mennél nagyobb' te benned az örök boldogságnak kívánása, mellyet szerez annak bizonyos hivése: annál könnyebb' olly nagy jóért a' gonoszt el-hagyni, és jót tselekedni, nem csak; hanem ez életbéli nyomorúságokat-is el-szenyvedni.

vedni. Sid. II, 8. -- 10. Rom. 8, 23.
I. Jan. 3, 2, 3. Rom. 8, 17. 18.

6. Az Hit által csak fellérek és jö-
vevények vagyunk e' földön, örökö-
sök pedig, és polgárok az egekben.
Sid. II, 13. 16. Fil. 3, 20.

7. Az Hit az igaz keresztyének erős
bajnoka, melly el-veri és meg-győzi
a' testnek, világnak bűnre való ketfe-
getéseit, el-hárítja a' kegyességnek
akadályjait, és fellyül mul nehézsége-
ket. Galat-2, 20. Efes. 6, 16. I. Jan.
5, 4.

8. Az Isten te hozzád való szerete-
tét leg-nagyob' jók' adásával mutatta-
meg, adván te éretted az ő Fiját, a'
Fiu az ő életét: Ha azért az Istent
igazán szereted, azt adjad te -is ő néki,
a' mi leg-drágáb' kintfed: t. i. szive-
det, a' belső és tetterés nélkül való rízf-
teleire, idodet az ő dicsőítésére, eródet
az ő országának magadban s' mások-
ban való rerjesztésére, lelkedet teste-
det az háláadó áldozatra. Péld. 23, 26.
Efes. 5, 16. Luk. 16, 16. Rom. 12, 1.

9. Az

9. Az * el-múltt időt váltsd és ved'
vizíza meg-tett vétkeiden és el-múla-
tott tiizteiden való bánattal, és a' ke-
gyesség gyakorlásban kétfizes szorgal-
matossággal; a' jelen-valót ved'-meg
nagy vigyázással, és szüntelen való
imádkozással; a' jövendőt jóra el-tö-
kéllett szent szandékkal. Efes. 5, 16.

SZOMBAT ESTVE.

Vess számot magaddal jó lelki esmé-
rettel, mint töltöted-el az egész
hétnek minden napjait; mert Istennek
napszámosa és bérese vagy, ki mint
fő gazdád minden hét végén azt mondja
teneked: *Adj számot sáfárságodról,
mert (úgy fordulhat) hogy nem lebetesz-
többé Sáfár.* Luk. 16, 2.

D 4

2. Ma-

* Nem ellenkezik e' régula a' Vasárnap
Reggeli 8dik elmékedéssel; mert ezek
a' jók mellyeket mi adunk Istennek az
ő jó teteményeihez képest tsekélyek; de
ő magokban mi reánk nézve drágák, am-
ott az első, itt az utolsó forgatjuk.

2. Magadra vigyázz és imádkozz, hogy Világi dolgaidtól való nyugalmod, mellyre jutsz ez hétnek utolsó estvénén, a' 'fetéség' munkáira alkalmatlóságot ne adjon, mert ezer Mester az Sátán, ki, ha az igaz munkában meg-nem lelhetett: a' te nyugalmodat hívalkodásá, ezt pedig tetemes vétkek szülő anyyává tudja el-változtatni. 2. Sam. II.

3. Gondold-meg ez hétnek utolsó estvénén, hogy a' leg-nagyob' ideig való jók-is, mellyekért ez héten, sőt egész életedben fáradtál, végheterlenül kissebbek a' lelki jóknak leg-kissebbikjénél. Luk. 10, 41. 42.

4. Ez egész héti életed, időd, egészséged és erőd, tisztaságod, szerentséd, előmeneteled, hogy egyedül csak Istentől volt, nem pedig magadtól, vagy más embertől, abból ved eszedben, hogy mind ezektől az héten az halál által fok ezer emberek meg-váltak, és azokat sem magok, sem mások által meg-nem tarthatták; mert nem övéik váltanak, hanem azé a' ki adta és elvette. Osztos-meg azért te-is Istennel, és minden jódat egyedül ő néki tulaj-

tulajdonítsad, magadnak a' semminél egyebet ne hagyj. Jób. 1, 21. Sólt. 62, 10.

5. Istennek tulajdonsága a' semmiből valamit teremteni. Hogy azért az Isten te benned tiszta szívvel teremtsen, és a' Krisztusban új teremtésé tégyen, éléb' semminek tartsd te magadat. Sólt. 51, 12. 2. Kor. 5, 17. 12, 11.

6. Ha ez hétvégén elmédre veszed (mint úgy-is illik) a' végső nyavalyját, mellyek között életed' el-vegezed: gondold-meg, hogy azok vagy léznek mértékletesek, és lafsúk, és így szenyvedhetők: Ha pedig igen élesek fognak lenni, annál keveseb' ideig tartanak; mert minket emészten és fogyasztván, magokat szinte úgy emésztik és el-fogyatják. Job. 6, 11. és 9, 23.

7. Az haláltól való félelem, a' büntetéstől tartóztató zabola, és az Isteni félelemnek egyik alkalmas segítő eszköze: Bizonyos enyhíroje pedig annak, a' benned lévő kegyelem, a' Jesus halálának ereje, és az örök boldogságnak szíves kívánása. Sólt. 82, 3. = 7.

8. A' dolognak summája ez: Az Istent féljed, és az ő parantsolatit megtartsad;

tsad; mert ez az embernek fő dolga: Préd. 12, 15. Minden tellyes igyekezedet erre reá vetvén, hogy a' te Hited mellé ragasz jószágos tselekedetet, a' jó tselekedet mellé pedig türést, a' türés mellé pedig Isteni tiszteletet, az Isteni tisztelet mellé pedig atyafiakhoz hajlandó szívet, e' mellé szeretetet; mert ha ezek benned vagynak és bővölködnek, nem téznek végedet tudatlanná és hazfontalanná a' mi Urunk Jé-
sus Kristusnak esméretére; és illyen módon adattatik néked bőséggel a' mi Urunknak és Meg-tartó Jé-
sus Kristusunknak örök országá a való bé-
menetel. 2. Pét. 1, 5. — II.

Tiszántúli Református Egyházkerület
Nagykönyvtára, Debrecen